

Uitkomsten van de Belgische zeevisserij gedurende de jaren 1957 - 1961

Door het Bestuur der Economische Diensten - Dienst voor de Zeevisserij, verbonden aan het Ministerie van Landbouw, werd in de maand november van vorig jaar een zeer belangrijke studie uitgegeven in verband met de uitkomsten van de Belgische zeevisserij gedurende de jaren 1957-1961.

Wij menen er dan ook goed aan te doen enkele hoofdstukken uit dit werk over te nemen in onze uitgaven; zodoende hopen wij onze lezers, en dan in de eerste plaats onze reders, een overzicht te geven van de resultaten gedurende de bedoelde periode.

Wij zouden evenwel te kort schieten aan onze plicht moesten wij hier niet vooraf een woordje van hulde richten tot de diensten voor de zeevisserij die hier vaak hadden te kampen met moeilijkheden bij het verzamelen van de nodige gegevens, er toch in geslaagd zijn een zeer volledige studie tot stand te brengen.

I. INLEIDING

Het was op 1 maart 1958 dat door de koning een besluit werd ondertekend, waarbij het mogelijk werd een vergoeding te verlenen aan alle reders ter visserij voor het mededelen aan de Dienst voor de Zeevisserij van een uittreksel uit de boekhouding, waaruit de exploitatieresultaten van ieder schip afzonderlijk zouden blijken.

Onmiddellijk dient hieraan toegevoegd dat de bedrijfsgenoten op een bijzonder gunstige wijze hebben gereageerd op deze regeling, hetgeen blijkt uit de hieronderstaande statistiek:

(1)	(2)	(3)
1957	297	66,59
1958	294	66,06
1959	318	73,61
1960	327	78,79
1961	325	77,88

(1) Boekjaar

(2) Aantal medegedeelde boekhoudingen.

(3) Verhouding in % tot de vloot.

Nota: Niet alle ingediende uittreksels waren voor de opstelling van dit verslag, bruikbaar.

Nota van de redactie: Op de begroting van Landbouw voor 1964 werd de vergoeding voor het mededelen van de boekhouding aan de Dienst voor de Zeevisserij bepaald op

De studies, die de Dienst voor de Zeevisserij verricht op basis van deze gegevens, hebben hoofdzakelijk tot doel na te gaan welke invloed wordt uitgeoefend door verscheidene factoren op de rentabiliteit van het bedrijf.

Deze studies hebben reeds aanleiding gegeven tot belangwekkende conclusies, voornamelijk voor wat betreft de invloed van de tonnage en vermogen op de kosten enerzijds en de besommingen anderzijds, en verder de invloed van het werkelijk geleverde vermogen op de opbrengstcapaciteit der schepen.

Onderhavig verslag heeft echter tot doel een overzicht te geven van de rentabiliteitsstoestand van 't bedrijf in zijn geheel. Geen aandacht wordt dus geschonken aan « het hoe en het waarom » van de beschreven evolutie.

II. ALGEMENE TENDENZEN

De verslagperiode vangt aan op een moment dat gekarakteriseerd wordt door een crisis, die in grote mate veroorzaakt werd door het verdwijnen of sterk inkrimpen van een reeks traditionele visserijen.

Het meest in het oog springend voorbeeld hiervan is de haringvisserij. De jaarlijkse produktie van de volle haringvisserij op de Fladen, de Gutt en de Engelse Wal viel in minder dan 10 jaar (tussen de vijftiger en de zestiger jaren) van om en nabij de 7.000 ton geleidelijk aan tot minder dan 500 ton. De aanvoer van ijle haring, die na een eerste inzinking een spektakulaire verbetering had gekend dank zij het in gebruik nemen van het zgn. « atoomnet » en in 1964 een top bereikte van 10.000 ton, was bij het begin van de verslagperiode teruggevallen tot minder dan 1.000 ton. De aanvoer van de zgn. Sandtieteharing, die eveneens dank zij het « atoomnet » in 1955 de top van 8.000 ton overschreed, was teruggevallen tot minder dan 500 ton.

Ook de sprtaanvoer daalde gevoelig.

De ekonomie van de hele vloot, van garnaaalscheepje tot IJslandtrawler, werd door het uitvallen der concentraties van pelagische soorten ongunstig beïnvloed en de vermindering van het inkomen van het bedrijf in zijn geheel, ingevolge het falen dezer seizoensvisserijen mag op bijna 10 % geraamd worden.

Maar ook op andere gebieden schrompelde de produktie in elkaar.

De traditionele tonggrond, de zgn. « Witte Bank », zag zijn produktie dalen van om en bij de 4.000 ton (1950 tot 1954) tot minder dan 1.000 ton bij de aanvang van de verslagperiode. Minder spektakulair maar daarom niet minder belangrijk voor het gedeelte der vloot dat in die bepaalde visserij geïnteresseerd is, zijn bvb. de cijfers voor de Moray Firth: van even beneden de 2.000 ton naar ongeveer 1.000 ton (en spieraal de aanvoer van kabeljauw uit deze grond: van rond de 1.200 ton naar zowat 500 ton), of van de garnalenvisserij:

van om en bij de 2.000 ton (en meer dan 3.000 ton in het beste jaar) naar minder dan 1.000 ton.

De IJslandvisserij kreeg haar beurt in 1958, toen IJsland zijn voorbehouden visserijzone uitbreidde tot 12 mijl, gemeten vanaf rechte basislijnen. De produktie van deze visgrond viel in 1959 op 60 % van het gemiddelde der voorgaande jaren.

Om een idee te geven van de gevolgen van deze factoren op het rendement der vloot volgt hieronder een vergelijking van de gemiddelde besomming per bruto-ton, in de periode van vijf jaar die de verslagperiode voorafgaat enerzijds en tijdens het eerste verslagjaar anderzijds:

1952:	19.667 F
1953:	19.137 F
1954:	19.023 F
1955:	21.332 F
1956:	20.148 F
1957:	16.846 F

Het bedrijf reageerde tegenover deze toestand in hoofdzaak door 't opsporen van nieuwe visgronden, en het aanpassen van het vismaterieel. Reeds van in 1956 begon de kleine middenslagvisserij in de nabijgelegen visgebieden te zoeken naar nieuwe tonggronden, hierbij geholpen door het gebruik van de Decca-Navigator.

De gemiddelde aanvoer van tong uit de andere visgronden dan de Witte Bank, steeg van 1.739 ton tijdens de periode 1952-56 tot 2.311 ton tijdens de verslagperiode.

Men zocht het ook in de vangst van andere vissoorten. De aanvoer van kreeftjes verdubbelde; deze van wijting en haaisoorten steeg met meer dan 50 %.

De kustvisserij schakelden voor de garnalenvisserij over naar de bokkenvisserij en bereikten hiermede zeer opvallende individuele successen.

(Vervolgt) — B

Herdenkingskomitee

Paster Pype

Ten einde de nagedachtenis van wijlen deze grote vissersvriend in ere te houden zal op woensdag 3 juni a.s. te 11 uur het jaarlijks huldebetoon plaats grijpen, op het kerkhof aan de Nieuwpoortsesteenweg.

De ceremonie zal een intiem karakter hebben. Zij die het streven van wijlen Ere-aalmoezenier Paster Pype gekend hebben worden vriendelijk tot dit huldebetoon uitgenodigd.

OPERATIE BOODSCHAP IN ZEE :

De verontreiniging van het zeewater

De Operatie Boodschap in Zee, schijnbaar een boeiend spel bestemd voor een zeer talrijk publiek, is eigenlijk een reusachtig wetenschappelijk experiment dat erin bestaat honderdduizenden boodschappen, elk in een waterdicht omhulsel gesloten (volgens het systeem van de hydrografen van de Franse Marine), in zee te gooien op plaatsen, bepaald door de Centrale Hydrografische Dienst van de Franse Marine. Het doel van deze operatie is vervolgens statistieken te maken over de op de stranden teruggevonden boodschappen en bijgevolg de zeestromingen te kunnen bestuderen die ze naar de stranden gedreven hebben. Het belang van deze studie ligt in het feit dat ze zal toelaten de omstandigheden te ontleden van de verspreiding van de koolwaterstoffen en dus de omstandigheden van de verontreiniging van het zeewater in het algemeen. En aangezien de boodschappen aan de zee worden toevertrouwd op plaatsen waar schadelijke stoffen in het water mogen geloosd worden, zal het terjvinden in grote hoeveelheden van deze boodschappen op de stranden, het bewijs zijn, dat de tot op heden getroffen beperkingsmaatregelen ontoereikend zijn.

Wegens haar wetenschappelijk en humaan karakter heeft deze operatie de medewerking en de steun verworven van belangrijke organismen of instituten: ze wordt ingericht door een damesweekblad en georganiseerd met de wetenschappelijke medewerking van de Centrale Hydrografische Dienst van de Franse Marine.

Voor België werd voor de operatie Boodschap in Zee Ct André Timmermans gekontakteerd.

BEBOEIEN VAN WRAKKEN

Door de diensten van het Zee-wezen werden opnieuw langs onze kust twee wrakken beboeid op de volgende posities:

1) Ongeveer 2 mijl ten Zuiden van de D1 boei:

51°25'40"N — 2°58'00"E.

2) Ongeveer 8 à 9 mijl NNW van Zeebrugge, juist buiten Schooneveld, ten Noorden van de andere reeds gelegde boeien:

51°29'00"N — 3°06'30"E.

Hiermede is dan ook het « 10 boeien plan » afgewerkt zoals het ongeveer een jaar terug werd opgevat, ter voldoening aan de klachten van meerdere kustvisserij over het groot verlies aan vistuig en over het gevaar voor de boomkorvisserij te wijten aan een aantal onbeboeide wrakken langs onze kust en het is dank zij een goede verstandhouding en samenwerking met de bevoegde diensten van het Zee-wezen, dat dit tot een goed einde kon worden geleid.

Mochten er zich nog wrakken voordoen, dan worden de vissers verzocht de posities op te geven.